

« Οὐκ ἀρνησόμεθά σε ...

Φίλην Ὁρθοδοξία... »

ΔΙΗΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2000 ΕΤΟΣ 506 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 905 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΠΤΟΣ 32 (Γ' ὁρὸφος)

«Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν»

(Πράξ. κστ' 14)

Ο πρώην Ζηλωτής Μοναχός π. Βασίλειος Γρηγοριάτης εἰς ἐκτενὴ ἄρθρα του, τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν ἐφημ. «Ὁρθόδοξος Τύπος» (ἀρ. φύλλων 1377, 1378, 1379), προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ νεοημερολογιτισμός - οἰκουμενισμός εἶναι κάτι τὸ ἀσήμαντον καὶ ὅτι δέν ὀφείλουν οἱ συντηρητικῶν φρονημάτων Ὁρθόδοξοι νὰ διακόψουν τὴν μετ' αὐτοῦ κοινωνίαν.

Δέν ἡδυνήθη νὰ ἄρῃ τὸν σταυρόν τοῦ ζηλωτοῦ καὶ προτρέπει καὶ τοὺς ἄλλους νὰ γίνουν μιμηταὶ του καὶ νὰ γενιτσαρίσουν. Αὐτὸ μᾶς θυμίζει τὸν Αἰσώπειον μῦθον τῆς «κολοβῆς ἀλεπούς», ἡ ὁποία μὴ φέρουσα τὸ ὄνειδος τῆς ἀπωλείας τῆς οὐράς της εἰς τὸ δόκανον, προέτρεπε καὶ τὰς λοιπὰς ἀλώπεκας νὰ κόψουν τὰς οὐράς των διὰ νὰ τῆς ὁμοιάσουν!

Εἰς τὸ πλήρες σοφιστικῶν σχημάτων ἔργον του ὁ δυστυχὴς π. Βασίλειος προσπαθεῖ νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου εἶναι μηδαμινόν γεγονός, δέν εἶχεν σχέσιν μέ τὸν οἰκουμενισμόν καὶ

τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐν ἀντιχρίστῳ «ἔνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν»! Ἡμεῖς ὅμως γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἱερός ἀγὼν τῶν Γ.Ο.Χ. ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν εἶχε τὸ σύνθημα «νὰ μὴ φραγγέψωμε», διότι ἀκριβῶς οἱ πρῶτοι ἀγωνισταὶ ἐγνώριζον ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἑορτολογίου (ὅπως μαρτυρεῖ ἡ Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ 1920, ὁ «Καταστατικὸς Χάρτης» τοῦ Οἰκουμενισμοῦ) ἦτο τὸ πρῶτον βῆμα εἰς μίαν μακρὰν διαδικασίαν συγχωνεύσεως τῆς Ὁρθοδοξίας μέ τὰς Αἱρέσεις. Σχέδιον μασονοκίνητον κατὰ τὴν ἰδίαν τῶν Μασόνων ὁμολογίαν. Ὁ δὲ ἰδρυτὴς τοῦ «Ὁρθ. Τύπου» (Νεοημερολογίτης) Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος ἀναφερόμενος εἰς τὸ θέμα αὐτὸ γράφει ὅτι καυχῶνται οἱ Μασόνοι διὰ τὸν οἰκουμενισμόν. Στὸ περιοδικὸν "Le Temple", πού ἐκδίδεται στὸ Παρίσι καὶ πού εἶναι τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Μασονίας τοῦ Σκωτικοῦ τελετουργικοῦ, ἐδημοσιεύθη τὸ 1946 ἄρθρον μέ θέμα «ἡ ἔνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν» εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐγράφετο «... τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἠγέρθη ἀπὸ τοῦ σχεδίου ἐνώσεως τῶν

ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι ὁμολογοῦν τόν Χριστόν, ἐνδιαφέρει ζωηρῶς τήν Μασονίαν, καί εἶναι συγγενές πρὸς τήν Μασονίαν καθ' ὅσον περιέχει ἐν ἑαυτῷ τήν ἰδέαν τῆς παγκοσμιότητος» (Αρχιμ. Χαρ. Βασιλοπούλου, «ὁ Οἰκουμενισμός χωρίς μάσκα», σελ. 58, Ἀθήναι 1971). Οἱ Ἕλληνες Μασόνοι μάλιστα καυχῶνται διὰ τό ἄξιον τέκνον των Μελέτιον Μεταξάκη, πρωτεργάτην τῆς ἐορτολογικῆς μεταρρυθμίσεως, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἀναφέρουν οἱ ἴδιοι, ἦτο Μασόνος ἤδη ἀπὸ 1909 (Βλ. «Πυθαγόρας - Γνώμων», Αὐγ. 1935 καί Παύλου Μοναχοῦ Κυπρίου «Νεοσημερολογιτισμός - Οἰκουμενισμός», σελ. 49-59, Ἀθήναι 1982).

Καί ἐνῷ λοιπόν ὁ νεοσημερολογιτισμός - οἰκουμενισμός ἔχει τήν εὐλογίαν τῆς Μασονίας καί τοῦ ΜΑΤΣ (Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σκότους), ἡμεῖς οἱ ὀνειδιζόμενοι Γ.Ο.Χ. - ζηλωταί δέν ἔχομεν ἄλλο καύχημα, εἰμὴ τόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου ὁ ὁποῖος ὀφθαλμοφανῶς κατηύγασε τοὺς ἀγρυπνοῦντας Γ.Ο.Χ. τήν 14ην Σεπτεμβρίου 1925. Τοιαύτην εὐλογίαν παρὰ Θεοῦ ἔχοντες, μένομεν πιστοὶ εἰς ὅσα παρελάβομεν διότι εἰς τοῦτο εὐαρεστεῖται ὁ Θεός. Τὰ δέ ἐντεχνα λόγια τοῦ π. Βασιλείου, ἃς τὰ κρατήσῃ δι' ἑαυτόν, διὰ νά παραπλανᾷ τήν συνειδήσιν του ὥστε νά μὴ τόν ἐλέγχῃ διὰ τήν ἐξωμοσίαν.

Εἰς τόν π. Βασίλειον ἀπάντησιν μακροσκελῆ ἔγραψεν ὁ π. Νικόλαος Δημαρᾶς, ἐκ τῆς ὁποίας παραθέτομεν τὰ ἐν εἴδει ἐπιλόγου συμπεράσματα:

Τὰ βασικά σημεῖα τῆς ἐργασίας τοῦ π. Βασιλείου, στά ὁποῖα στηρίζεται ἡ ἀνάπτυξη τῶν ἐπιχειρημάτων του, ἀναιρέθησαν μέ βάση τήν Πατερικὴ διδασκαλία καί τίς ἀποφάσεις τῶν Ἱερῶν Συνόδων. Ἦτοι:

* Ὅτι τάχα μόνον μετὰ συνοδικήν διαγνώμην καί μάλιστα μετὰ ἀπὸ Οἰκουμενικῆς Συνόδου διακόπτεται τό μνημόσυνο τῶν αἰρετικῶν. (Σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις, ὅμως δικαιολογεῖται καί πρὸ Συνοδικῆς διαγνώμης καί κατὰ τόν π. Βασίλειο: Ὅταν κηρύσσεται μεγάλη καί σπουδαία αἵρεση, ἢ ὅταν πρόκειται περὶ προφανῶς αἰρετικοῦ. Καί χαίρομαστε ἰδιαιτέρως πού γιὰ πρώτη φορά αὐτό ὁμολογεῖται καί γράφεται ἐπισήμως).

Ἀντιθέτως ὅλοι οἱ Κανονολόγοι, ὁ Ἅγιος Νικόδημος, οἱ ἐπὶ Βέγκου μαρτυρήσαντες Ἀγιορεῖτες Πατέρες καί ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας διδάσκουν, ὅτι ἡ διακοπή τῆς κοινωνίας τῶν κηρυσσόντων αἵρεση γίνεται κατ' ἐξοχήν πρὸ Συνοδικῆς Διαγνώμης.

* Ὅτι τάχα ὁ Ἱερὸς Κανὼν ΙΕ' τῆς ΑΒ' Συνόδου δέν εἶναι ὑποχρεωτικός ἀλλὰ δυνητικός.

Ἀντιθέτως, ἐπιβάλλει ὁ Ἱερὸς Κανὼν, ὅπως ἀποδείχθηκε, τήν ὑποχρεωτικὴ διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου τῶν κακοδόξων αἰρετικῶν καί δὴ πρὸ Συνοδικῆς διαγνώμης, γιὰτί ἡ διακοπή τῆς κοινωνίας μετὰ τήν Συνοδικήν διάγνωση εἶναι αὐτονόητος.

* Ὅτι ὑπῆρξαν τάχα «στουδιτικά» ἐκκλησιαστικά «σχίσματα» τόν καιρὸ τῆς Εἰκονομαχίας.

Ἀντιθέτως, ἡ ἀποτείχιση τῶν Ὁρθόδοξων, προϊσταμένων τῶν Ἀγίων Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Θεοδώρου καί Θεοφάνους τῶν Γραπτῶν, Μεθοδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καί πλήθους ἄλλων Ἀγίων, ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς καί κακοδόξους Εἰκονομάχους, οἱ ὁποῖοι δέν ἦσαν ἡ Ἐκκλησία, ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς σήμερα πρότυπο στὸν ἀγῶνα μας κατὰ τῆς αἵρέσεως τοῦ Νεοσημερολογιτικοῦ - Οἰκουμενισμοῦ.

* Ὅτι τάχα ἦταν μόνον ἡ αἵρεση τοῦ Νεστορίου, φοβερὴ αἵρεση πού ἀνέτρεπε τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον τῆς Θείας ἐνσαρκώσεως καί γι' αὐτό τότε τάχα δικαιολογεῖτο ἡ διακοπή τοῦ μνημοσύνου τοῦ αἰρετικοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νεστορίου ἀπὸ τοὺς χριστιανούς τῆς Πόλεως καί πρὸ Συνοδικῆς διαγνώμης, ἐνῷ σήμερα δέν κηρύσσεται καμμία ἀντίστοιχη αἵρεση!

Ἀπεδείχθη ὅτι καί ἡ σημερινὴ αἵρεση τοῦ Νεοσημερολογιτικοῦ - Οἰκουμενισμοῦ ἀνατρέπει ὅλη τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία καί προσβάλλει τήν ἴδια τήν ὑπόστασιν τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι τό ἔργο τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Τήν στάση αὐτῆς τῶν χριστιανῶν τῆς Πόλεως ἐπαινεῖ μεγάλως ὁ πρόεδρος τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Ἅγιος Κύριλλος, καί διδάσκει ρητὰ καί ξάστερα καί σέ μᾶς τήν ἀποτείχιση ἀπὸ τοὺς κακοδόξους αἰρετικούς Οἰκουμενιστές κατ' ἐξοχήν πρὸ Συνοδικῆς διαγνώμης.

Σήμερα, ὅπως ἀποδείχτηκε, ἡ κατάσταση στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ πλευρὰς διδασκαλίας καί πράξεως τῶν Ποιμένων, ἐπισκόπων καί Πρεσβυτέρων, μοναχῶν καί λαϊκῶν εἶναι ἀνάλογος καί πολὺ χειρότερη τῆς τότε καταστάσεως ἐπὶ Νεστορίου καί ἐκείνης τῆς Εἰκονομαχίας, γιὰτί κηρύσσεται ἀντίστοιχη ἀναλόγου σπουδαιότητος καί φοβερότερη αἵρεση, μιά καί δέν πρόκειται μόνον γιὰ κάποιες παραβάσεις Ἱερῶν Κανόνων καί σποραδικές ἀνεπιτυχεῖς δηλώσεις μερικῶν συγχρητιστῶν Οἰκουμενιστῶν, ἢ κάποιες συμπροσευχές, πού συνιστοῦν προ-

σωπικά έγκλήματα των Οικουμενιστών, αλλά πρόκειται για τό μείζον θέμα της Πίστεως στην Μίαν, Άγίαν Καθολικήν και Άποστολικήν Έκκλησίαν, της οποίας την ύπόσταση προσβάλλει θανάσιμα και καταστρέφει τά θεμέλια ή παναίρεση του Οικουμενισμού και του Νεοσημερολογιτισμού.

* Ότι και άλλοτε γίνονταν στο παρελθόν παρόμοιες «άντικανονικότητες» χωρίς νά γίνουν «σχίσματα» στην Έκκλησία, δέν είναι διδασκαλία πού γίνεται αποδεκτή από την Έκκλησία και αυτό κυρίως για τρεις σημαντικούς λόγους:

I. Οι παρανομίες, οι όποτες ήταν και παραμένουν παρανομίες, όταν και όπως έγιναν και ή έλλειψη αντιδράσεως δέν σημαίνουν ότι νομιμοποιούν και τίς σημερινές παρανομίες, οι όποτες είναι άσυγκρίτως μεγαλύτερες και δέν έχουν, όσο και άν φάξουμε στην Ιστορία τό αντίστοιχό τους.

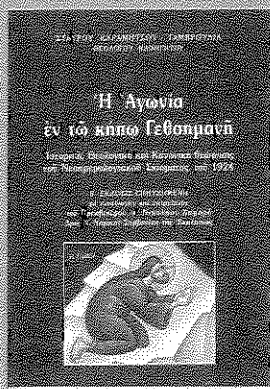
II. Σήμερα δέν πρόκειται για άπλές παραβάσεις Ίερών Κανόνων πού γίνονται σποραδικά και από μερικούς, αλλά για συνεχόμενη και προφανέστατη κήρυξη παγκοσμίως, στή βάση της Έκκλησίας και από τους πρεσβυτέρους και από τους λαϊκούς και πολύ περισσότερο στην κορυφή από τους άρχιερείς, της αίρέσεως του Πανομολογιακού και Παναθηρησκευτικού Οικουμενισμού και Νεοσημερολογιτισμού.

III. Οι συμπροσευχές δέν είναι μικρό πράγμα, όπως εύκολα τό αντιπαρέχεται έλαφρά τη καρδιά ο π. Βασίλειος! Οι Ι', ΙΑ', και ΜΕ' Άποστολικοί Κανόνες ως και ΛΓ' της Λαοδικείας, διά τό συμπροσέχεσθαι και μόνον μετά των αίρετικών καθαιρούν, ο δέ Γ' της Γ' Οικουμενικής Συνόδου παραγγέλλει όπως: «μηδόλως υπόκεισθαι τοίς άποστατήσασιν ή άφισταμένοις επισκόποις».

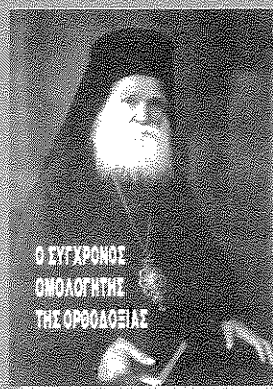
Η αντιμετώπιση, τέλος, των κηρυσσόντων αίρεση γίνεται πάντοτε από τους Άγίους Πατέρες μέ τον ίδιο τρόπο: Διακοπή της κοινωνίας κυρίως και κατ' έξοχήν πρό Συνοδικής διαγνώμης.

Αυτό έκαναν οι Άγιοι Πατέρες από την αρχή της ζωής της Έκκλησίας. Αυτό επικύρωσαν οι Άγιοι: Κύριλος Άλεξανδρείας, Μάξιμος ο Όμολογητής, Σωφρόνιος Ίεροσολύμων, Θεόδωρος ο Στουδίτης, Μάρκος ο Εύγενικός, οι επί Βέκκου του Λατινόφρονος Όσιομάρτυρες έν Αγίω Όρει. Αυτό μās διδάσκουν οι Άγιες Οικουμενικές Σύνοδοι και κατ' έξοχήν ή Ζ' Οικουμενική Σύνοδος μέ τον Άγιον Τάράσιον, τον Πρόεδρον Αυτής. Αυτό διδάσκουν οι Οικουμενικοί Διδάσκαλοι και Ίεράρχες, Μέγας Άθανάσιος, Μέγας Βασίλειος και Ίωάννης ο Χρυσόστομος.

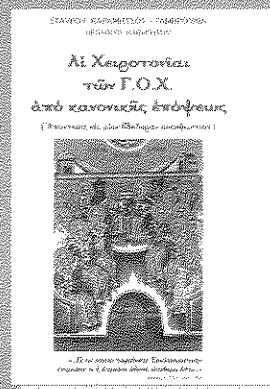
**Τρία Βιβλία του γνωστού εις όλους τούς Γ.Ο.Χ.
παλαιμάχου άγωνιστού Καθηγητού-Θεολόγου κ. Σταύρου Καραμήτσου**

«Η Άγωνία εν τῷ κήπῳ
Γεθσημανῆ»
(τιμάται δρχ. 5.000)

«Ο Σύγχρονος Όμολογητής
της Όρθοδοξίας»
(τιμάται δρχ. 2.000)

«Αἱ χειροτονίαι τῶν Γ.Ο.Χ.
ἀπό Κανονικῆς ἀπόψεως»
(τιμάται δρχ. 1.500)

Πληροφορία εις τήν διεύθυνσιν της Ί. Συνόδου, Σταυβριάνδου 31, 104 31 Άθήναι, τηλ. 52.45.137.

«Οὗτος ἐστίν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα» (Β' Πέτρ. Α' 17)

Τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρός ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου

Τί δέ ἐξεφώνησεν ὁ Πατήρ ἐπὶ τοῦ Θαβωρίου ὄρους; Ὅτι ὁ μεταμορφωθείς καὶ ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἀστράψας εἶναι Υἱός του ἀγαπητός καὶ εἰς αὐτόν εὐδόκησεν.

Εὐδοκία δέ θέλει νὰ εἰπῇ, κατὰ τὸν τῆς Θεσσαλονίκης μέγαν Γρηγόριον, τὸ προηγούμενον θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός. Ὅθεν δείχνει μέτῳ τὸν λόγον τοῦτον ὁ ἀναρχος Πατήρ ἓνα **μυστικώτατον καὶ βαθύτατον νόημα**, δηλαδή ὅτι τὸ μυστήριον τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἦτον τὸ προηγούμενον θέλημα τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ προεγνώσθη αὐτό καὶ προωρίσθη πρό τῆς προγνώσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ ὅλων τῶν ἄλλων κτισμάτων νοητῶν τε καὶ αἰσθητῶν καὶ ὅτι ὅλα τὰ ἄλλα κτίσματα καὶ προεγνώσθησαν καὶ προωρίσθησαν νὰ δημιουργηθοῦν διὰ τὸ μέγα μυστήριον τῆς τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσεως. Βεβαιώνει δέ τὸ νόημα τοῦτο καὶ ὁ θεολογικώτατος Μάξιμος λέγων ἐν τῇ ἐξηκοστῇ λύσει τῶν ἀπόρων περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας οἰκονομίας ὅτι αὐτό εἶναι ὁ σκοπός καὶ τὸ τέλος, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ προεγνώσθησαν καὶ προωρίσθησαν καὶ ἐκτίσθησαν ὅλα τὰ κτίσματα, αὐτό δέ οὔτε προεγνώσθη οὔτε προωρίσθη οὔτε ἐγένεε διὰ κανένα τέλος:

«Τοῦτό ἐστι τὸ μακάριον, δι' ὃ τὰ πάντα συνέστησαν τέλος. Τοῦτό ἐστιν ὁ τῆς ἀρχῆς τῶν ὄντων προεπινοούμενος θεῖος σκοπός, ὃν ὀρίζοντες εἶναί φαμεν προεπινοούμενον τέλος. Οὐ ἕνεκα μὲν τα πάντα, αὐτό δέ οὐδενός ἐνε-

κα»¹.

Δείχνει δέ ἀκόμη ὁ ἀναρχος Πατήρ μέ τὴν λέξιν τοῦ «εὐδόκησεν» ὅτι ὁ μονογενὴς τοῦ Υἱός μέ τὴν εὐδοκίαν καὶ τὸ προηγούμενον θέλημα τοῦ Πατρός του προσέλαβε τὴν τοῦ δούλου μορφήν

καὶ ἐγένεε τέλειος ἄνθρωπος. Ταύτην τὴν θεοπρεπῆ καὶ μεγαλοπρεπῆ φωνὴν ὅπου ἐκήρυξεν ὁ Πατήρ περὶ τοῦ Υἱοῦ, προλαβὼν καὶ ὁ μεγαλοφωνότατος Ἡσαΐας ἐβόησεν ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, λέγοντος περὶ τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ τοῦ ἀμπελώνος αὐτοῦ· «ἄσω δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ἄσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου» (Ἡσ. 5,1), εἶτα τελευταῖον εἰπόντος· «ὁ γὰρ ἀμπελὼν Κυρίου σαβαώθ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶ καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα νεόφυτον ἡγαπημένον» (Ἡσ. 5,7). Φανερώτατον γάρ εἶναι εἰς τὸν καθένα, ὅτι ἄνθρωπον τοῦ Ἰούδα ὀνο-

μάζει τὸν Δεσπότην Χριστόν, τὸν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα γεννηθέντα κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, καὶ νεόφυτον ἡγαπημένον μόνον αὐτόν καλεῖ, ἐπειδὴ ἐγεννήθη ἀπὸ κοιλίας παρθενικῆς καὶ ἐγένεε καινούριος ἄνθρωπος καὶ νέος Ἀδάμ. Καὶ ὁ προφήτης Δαυὶδ ἐπέγραψε τὸν 44 ψαλμόν, τὸν φανερώς περὶ τοῦ Χριστοῦ προφητεύοντα μέ τὰς τὴν ἐπιγραφὴν· «ὥδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ»². Καὶ ἀλλαχοῦ· «ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ» (Ψαλμ. 67,13).

¹ Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς Μεταφυσικούς ἄλλα μὲν εἶναι Μέσα μόνον καὶ οὐχὶ Τέλη, ἄλλα δέ εἶναι καὶ

Μέσα και Τέλη ένταυτῷ, ἤτοι πρὸς μὲν τὰ κατώτερα Τέλη, πρὸς δὲ τὰ ἀνώτερα Μέσα. Ἄλλα δὲ εἶναι Τέλη μόνον καὶ ὄχι Μέσα, ἅτινα καὶ Τέλη Τελῶν ὡς πάντων ἀνώτερα ὀνομάζονται. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ θεοφόρος Μάξιμος θεολογεῖ ἐδῶ, ὡς νομίζω, ὅτι τό μυστήριον τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνανθρωπήσεως εἶναι Τέλος μόνον καὶ ὄχι Μέσον, ὡς πάντων τῶν πρὸς τὰ ἔξω τῆς ἀγίας Τριάδος ἔργων ἀνώτατον καὶ ὑψηλότερον καὶ Τέλος Τελῶν τό Κορυφαϊότατον. Οὐ ἔνεκα μὲν τὰ πάντα, αὐτό δὲ οὐδενός ἔνεκα, ἀγκαλὰ καὶ αὐτό κατὰ λόγον ἄλλον θεωρούμενον ἐγένετο διὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀνάπλασιν καὶ σωτηρίαν, καθὼς πολλαχοῦ ὡς κήρυγμα τοῦτο δημοσιεύει ἡ τε θεία Γραφή καὶ οἱ ἄλλοι Πατέρες. Καὶ διὰ νὰ εἰποῦμεν καθολικῶς τό Μυστήριον τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας εἶναι Ἀρχή καὶ Μέσον καὶ Τέλος ὅλων τῶν κτισμάτων νοητῶν τε καὶ αἰσθητῶν καὶ μικτῶν. Καὶ ἀρχή μὲν εἶναι πάντων τῶν κτισμάτων, καθ' ὅτι ἡ πρόγνωσις καὶ ὁ προορισμός τοῦ Μυστηρίου αὐτοῦ ἐγένετο ἀρχὴ καὶ αἰτία τοῦ νὰ προγνωσθῶν καὶ νὰ προορισθῶν καὶ νὰ κτισθῶν πάντα τὰ κτίσματα, κατὰ τό «Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ». Καὶ τό «Πρωτότοκος πάσης κτίσεως περὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ λόγου εἰρημένον, καθ' ὃ ἀνθρώπου». Περί οὗ ὅρα τὸν ἱεροκῆρυκα Μηνιάτην ἐν τῷ β' λόγῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως κατὰ τό α' μέρος. Λέγει δὲ καὶ ὁ θεοφόρος Μάξιμος ἐν τῇ αὐτῇ ἐξηκοστῇ λύσει «διὰ τὸν Χριστόν, ἡγουν τό κατὰ Χριστόν μυστήριον πάντες οἱ αἰῶνες καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς τοῖς αἰῶσιν, ἐν Χριστῷ τὴν ἀρχὴν τοῦ εἶναι καὶ τό τέλος εἰλήφασιν. Ἐνωσις γάρ προεπενοήθη τῶν αἰώνων ὅρου καὶ ἀοριστίας, μέτρου καὶ ἀμετρίας, πέρατος καὶ ἀπειρίας, καὶ Κτίστου καὶ κτίσεως, καὶ στάσεως καὶ κινήσεως, ἥτις ἐν Χριστῷ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων φανερωθεῖσα γέγονε, πλήρωσιν δοῦσα τῇ προγνώσει τοῦ Θεοῦ δι' ἐαυτῆς». Ἐγινε δὲ καὶ Μέσον τό μυστήριον αὐτό, καθ' ὅτι ἐχάρισε πλήρωσιν εἰς τὴν πρόγνωσιν τοῦ Θεοῦ, ὡς εἶπεν ὁ θεῖος Μάξιμος. Ἐχάρισε ἀτρεφίαν εἰς τοὺς ἀγγέλους καὶ ἀκινήσιαν εἰς τό κακόν, κατὰ τὸν Θεσσαλονίκης θεῖον Γρηγόριον (ὁμιλ. εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν). Κατὰ τὸν Νικήταν σχολιάζοντα τό εἰς τό Πάσχα ρητόν τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου τό λέγον «σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ, ὅσος τε ὁρατός, καὶ ὅσος ἀόρατος». Καὶ κατὰ τὸν Βρυέννιον Ἰωσήφ (Λόγ. εἰς τό Γενέσιον τῆς Θεοτόκου τόμῳ γ') ἐχάρισε εἰς τοὺς ἀνθρώπους λύσιν τῆς προπατορικῆς ἀμαρτίας, δόσιν τῆς χάριτος, ἀφθαρσίαν, ἀθανασίαν, σωτηρίαν, ἀτρεφίαν, καὶ ἄλλα μυρία ἀγαθά. Εἶναι καὶ Τέλος τό μυστήριον αὐτό, καθ' ὅτι αὐτό ἐγινε καὶ εἰς ἀγγέλους καὶ εἰς ἀνθρώπους καὶ

εἰς ὅλην τὴν κτίσιν τελείωσις καὶ θέωσις καὶ δόξα καὶ μακαριότης. Καὶ καθ' ὅτι αὐτό ἐγένετο ἔνωσις Κτίστου καὶ κτισμάτων καὶ δόξα τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς δοξασθέντος οὐχὶ διὰ φιλῶν κτισμάτων, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ τοῦ κατ' οὐσίαν Υἱοῦ καὶ λόγου τοῦ τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων φορέσαντος. Τό ὅποῖον αὐτό τέλος εἶναι τό ὕστατον πάντων μεθ' ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο τέλος ἀνώτερον. «Καὶ οὐ ἔνεκα μὲν τὰ πάντα, αὐτό δὲ οὐδενός ἔνεκα» κατὰ τὸν αὐτὸν πάλιν εἰπεῖν θεῖον Μάξιμον. Ἐκ τῶν εἰρημένων λοιπὸν τούτων δύναται νὰ συμπεράνη ὁ καθ' ἑνας ὅτι ἀπαραιτήτως ἔπρεπε νὰ γένῃ τό μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως. Κατὰ πρῶτον μὲν καὶ κύριον καὶ καθ' αὐτό λόγον διατί τό μυστήριον αὐτό ἦτον προηγούμενον θέλημα τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸν θεῖον τῆς Θεσσαλονίκης Γρηγόριον, πρῶτιστον κινητικὸν αἷτιον ἔχον τὴν ἄπειρον καὶ οὐσιώδη καὶ ὑπεράγαθον ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ. Μᾶλλον δὲ αὐτὸν τὸν ἐνδότατον πυθμένα τῆς πατρικῆς ἀγαθότητος, ὡς εἶπεν ὁ θεοφόρος Μάξιμος. Κατὰ δεύτερον δὲ λόγον καὶ διατί αὐτό ἦτον ἀναγκαῖον εἰς ὅλα τὰ κτίσματα, νοητὰ καὶ αἰσθητά, ὡς ἀρχὴ αὐτῶν, καὶ μέσον καὶ τέλος, (ὅρα καὶ ἄλλας ὑψηλὰς θεολογίας τοῦ αὐτοῦ μεγίστου Μαξίμου περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου εἰς τὰς ὑποσημειώσεις τοῦ «Προεγνωσμένου μὲν πρό καταβολῆς Κόσμου» (Α' Πέτρ. 1,20).

² Ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν ἐρμηνεύων ὁ μέγας Βασίλειος λέγει τὰ ὄντως ἀξιαγάπητα καὶ ἀξιέραστα ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ ὄντως ἐραστοῦ λόγια «ἄρα σοι διηγῆσομαι τὸν ἀγαπητόν, ὃν τινα ὁ λόγος εἶναί φησιν, ἡ καὶ πρὸς τῶν ἐμῶν λόγων ἐπίστασαι; μεμνημένος τῆς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ φωνῆς «οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός αὐτοῦ ἀκούετε». Ἀγαπητός γάρ τῷ Πατρί μὲν ὡς μονογενής, τῇ κτίσει δὲ πάσῃ ὡς πατὴρ φιλάνθρωπος καὶ ἀγαθὸς προστάτης. Τό αὐτό δὲ ἐστὶ τῇ φύσει καὶ ἀγαπητόν καὶ ἀγαθόν. Δι' ὅπερ καλῶς ὥρισαντο ἡδη τινές (ὁ Ἀριστοτέλης δηλ. ἐν τῷ α' τῶν Ἠθικῶν) ἀγαθόν εἶναι, οὐ πάντα ἐφίεται. Οὐ τοῦ τυχόντος δὲ ἐστὶν εἰς τό τέλειον χωρῆσαι τῆς ἀγάπης καὶ τὸν ὄντως ἀγαπητόν ἐπιγινῶναι, ἀλλὰ τοῦ ἐκδυσαμένου ἡδη τὸν παλαιὸν ἀνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης καὶ ἐνδυσάμενον τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος. Ἐπεὶ ὅγε χρήματα ἀγαπῶν καὶ περὶ τό φθαρτόν τῶν σωμάτων κάλλος ἐπτοημένος καὶ τό δοξάριον τοῦτο ὑπερτιμῶν, τὴν τοῦ ἀγαπᾶν δύναμιν ἐφ' ἧ μή προσῆκεν ἀναλώσας πρὸς τὴν τοῦ ἀληθοῦς ἀγαπητοῦ θεᾶν ἀπετυφλώθη».

(«Ἐρμηνεία Καθολικῶν Ἐπιστολῶν» ἐκδόσεις Ὁρθοδόξου Κυφέλης, σελ. 361-363)

Ψευδοπαλαιοημερολογιτικός Οικουμενισμός

1. Όπως υπάρχουν αληθείς χριστιανοί, υπάρχουν και ψευδοχριστιανοί. Όπως υπάρχουν πραγματικοί προφήτες, υπάρχουν και ψευδοπροφήτες (Ματθ. ζ' 15). Όπως υπάρχουν αδελφοί εν Χριστώ, υπάρχουν και ψευδάδελφοι (Β' Κορ. ια' 26). Όπως υπάρχουν διδασκαλοι εὐσεβείας, υπάρχουν και ψευδοδιδασκαλοι (Β' Πέτρ. β' 1). Κι' όπως υπάρχουν άποστολοι, υπάρχουν και ψευδαπόστολοι (Β' Κορ. ια' 26).

Έργον τοῦ διαβόλου εἶναι ν' απομιμηται ὅ,τι γνήσιον καί ἀληθινόν ὑπάρχει στήν Ὁρθοδοξία καί νά προβάλλῃ τά κίβδηλα αὐτά ἔργα του ὡς γνήσια, καί μάλιστα ὡς τά μόνα ἀληθινά. Μόνον μ' αὐτό τόν τρόπον μπορεῖ νά σπέρνει τήν σύγχυση καί ν' ἀγρεύει ὁπαδούς. Οἱ ἀπομιμήσεις αὐτές πού κηρύττει ὁ διάβολος, εἶναι ἰδιαίτερα ἐπικίνδυνες γιά τόν κάθε Ὁρθόδοξο πιστό, ὁ ὁποῖος δέν ἔκλινε γόνυ στήν Βάαλ (Ρωμ. ια' 4).

2. Μία τέτοια σύγχρονη ἀπομίμηση πού κάνει ὁ διάβολος εἶναι οἱ ψευδεκκλησίες καί οἱ ψευδοπαλαιοημερολογίτες.

Ὁ Χριστός ἱδρυσε μόνο μία Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας κεφαλή εἶναι ὁ ἴδιος, μέλη τῆς δέ οἱ γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τό σῶμα Του (Α' Κορ. ιβ' 23). Δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχουν πολλές Ἐκκλησίες τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδή ἕνας εἶναι ὁ Χριστός κι' ἔχει ἕνα σῶμα.

Κάθε λοιπόν ἄλλη ομάδα ἀνθρώπων, πού ἐμφανίζεται ὡς «Ἐκκλησία», ἀποτελεῖ συνθύλευμα πλανεμένων καί δέν εἶναι πραγματική Ἐκκλησία, ἀλλά ψευδεκκλησία. Οἱ πλανεμένοι αὐτοί ἄνθρωποι, πού ἀνήκουν σέ τέτοιες ψευδεκκλησίες, δέν εἶναι γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ὅπως εἴμεθα ἐμεῖς οἱ Παλαιοημερολογίτες. Εἶναι ψευδοπαλαιοημερολογίτες!

Ψευδεκκλησίες καί ψευδοπαλαιοημερολογίτες ὑπάρχουν σήμερα σέ ἀφθονία στήν Ὁρθοδοξία!

3. Ἡ γνησία Ὁρθοδοξία τό 1924 ἀντέστη στόν Νεοημερολογιτικό Οἰκουμενισμό μέ ἀποτέλεσμα ὅλοι οἱ καινοτόμοι πού θέλησαν νά φραγκέψουν, νά θέσουν τόν ἑαυτό τους ἔξω ἀπό τόν θριγκόν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀφοῦ ὁ διάβολος ἔξωσε

ἀπό τήν Ἐκκλησίαν τοὺς Νεοημερολογίτες, ἐστράφη μέ λύσσα νά ἐξώσῃ καί ὅσους ἀπέμειναν πιστοί εἰς αὐτήν.

Γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τοῦ ἐδημιούργησε τά σχίσματα, τίς λεγόμενες «παρατάξεις», καί τίς ὠνόμασε «Ἐκκλησίες»! Καμμία ὅμως ἀπ' αὐτές δέν εἶναι ἡ Ἐκκλησία! Ἡ Ἐκκλησία εἶναι αὐτή ἀπό τήν ὁποίαν ἀπεκόπησαν. Καί κανεῖς ἀπό ὅσους ἐνεπλάκησαν εἰς τά δίκτυα πού ἄπλωσε ὁ σατανᾶς, δέν εἶναι γνήσιος Ὁρθόδοξος Χριστιανός, δηλ. Παλαιοημερολογίτης. Εἶναι ψευδοπαλαιοημερολογίτης, ὅπως καί ἡ παράταξή τους εἶναι ψευδεκκλησία! Ἕνας γνήσιος Ὁρθόδοξος Χριστιανός δέν ἀποσχίζεται ἀπό τήν Ἐκκλησία του. Δέν ἀπομακρύνεται ἀπό τόν Χριστό. Καί δέν προδίδει τήν Ὁρθοδοξία, οὔτε ἀνατρέπει τήν ἐκκλησιαστική εὐταξία γιά κανένα λόγο. Οὔτε γιά πείσματα, οὔτε γιά ἐγωισμούς καί πρωτοκαθεδρίες, οὔτε γιά ἀξιώματα, οὔτε γιά ὁποιαδήποτε σκοπιμότητα. Καί προπαντός, οὔτε γιά νά ἀνταλλάξῃ τήν ὀρθή πίστη του μέ τήν αἵρεση. Δυστυχῶς, παρετηρήθη καί αὐτό τό φαινόμενο. Ἄτομα, ἄθεολόγητα καί ἡμιμαθῇ, κηρύσσουν αἰρετικές διδασκαλίες καί προσπαθοῦν νά ἐγκλωβίσουν ἀνύποπτα θύματα, προκειμένου νά οἰκοδομήσουν μέ αὐτά τήν παράταξή τους.

Ὅλα αὐτά τά ἄτομα θέτουν μόνα τους τόν ἑαυτό τους ἐκτός Ἐκκλησίας. Καί ἡ Ἐκκλησία ἐπικυρώνει κάθε φορά μέ ἀποφάσεις τῆς τήν ἀποκοπή τους, καθαιρώντας τοὺς ἀναξίους, καί ἐνίοτε ἡθικῶς διατρήτους, ἡγέτες τους.

4. Ὑπάρχουν ὠρισμένοι, οἱ ὁποῖοι ἐνοχλοῦνται ἀπό τήν σθεναρή στάση τῆς Ἐκκλησίας νά καθαιρεῖ τέτοια πρόσωπα. Τίς καθαιρέσεις δέν τίς ἐφεῦρε ἡ Ἐκκλησία σήμερα. Εἶναι πράξη τῆς πού ἀνάγεται στήν ἐποχή τῶν Ἀποστόλων. Ὁ ἴδιος Κύριος, τί ἔκανε μέ τόν Ἰούδα στόν Μυστικό Δεῖπνο; Τόν ἀπέκοψε αὐτοστιγμεί ἀπό τόν ὄμιλο τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων! Δηλαδή τόν καθήρεσε ἀπό Ἀπόστολο.

Ὅσοι λοιπόν διαβάλλουν καί ἐπικρίνουν τήν Ἐκκλησία γιατί ἐφαρμόζει τοὺς ἱερούς κανόνες καί ἀποκόπτει ἀπό τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ τά

ανάξια μέλη της, πού στην ουσία δέν είναι γνήσιοι ὀρθόδοξοι, ἀλλά παρείσακτοι στην Ἐκκλησία, ὅσο μεγαλόσχημοι κι ἄν φαίνονται, ἐνεργοῦν δόλια, ὡς Δούρειος ἵππος, στὸν ιερῶτατο χῶρο τῆς Ὁρθοδοξίας! Τά γνήσια μέλη τῆς Ἐκκλησίας ὀφείλουν νά ἀπομονώσουν αὐτά τά ἄτομα.

Τά ἄτομα αὐτά ἔχουν διαποτισθεῖ ἀπό τὴν αἵρεση τοῦ ψευδοπαλαιομερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ, πού προσπαθεῖ νά διαβρώσει τὴν Ἐκκλησία. Τὸν ὀνομάζουμε «ψευδοπαλαιομερολογιτικό οἰκουμενισμό» γιατί κηρύσσεται κυρίως ἀπὸ ψευδοπαλαιομερολογίτες, δηλαδή ἀπὸ ἄτομα πού ἔχουν καθαιρεθεῖ, ἢ ἔχουν χειροτονηθεῖ ἀπὸ καθηρημένους πρῶην κληρικούς. Ὅσα λέγουν καὶ πράττουν τά ἄτομα αὐτά εἶναι ἀντιγραφή τῶν κηρυγμάτων τῶν ὀπαδῶν τοῦ Νεομερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ!

5. Ἄς κάνουμε μία πρόχειρη σύγκριση.

α) Ὁ Νεοημ/κός Οἰκουμενισμός διδάσκει, ὅτι ὅλοι ὅσοι ἔχουν βαπτισθεῖ στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ πιστεύουν σ' Αὐτόν ὡς Θεόν καὶ Σωτῆρα, εἶναι μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἄσχετα μέ τό σέ ποιά «ἐκκλησία» ἀνήκουν. Δηλαδή, ὅλες οἱ ἀναρίθμητες ψευδεκκλησίες τῶν πάσης ἀποχρώσεως αἰρετικῶν εἶναι «Ἐκκλησίες» τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἂν ὁ Χριστός νά ἱδρυσε πολλές «ἐκκλησίες», ἢ νά ἔχει ἀναρίθμητα «σώματα», γιὰ νά εἶναι σέ κάθε ἓνα ἀπ' αὐτά κεφα-

λή τους ὁ ἴδιος!

Ἀλλά, τά ἴδια λένε καὶ οἱ ψευδοπαλαιομερολογίτες οἰκουμενιστές! Λένε ὅτι ὅσοι ἀκολουθοῦν τό παλαιό Ἡμερολόγιο, ἄσχετα σέ ποιά «παράταξη» ἢ «Ἐκκλησία» ἀνήκουν, εἶναι γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί.

Δηλαδή θεωροῦν ὅτι ὅλες οἱ ψευδεκκλησίες, ἢ λεγόμενες παρατάξεις εἶναι «Ἐκκλησίες» τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἂν ὁ Χριστός νά ἱδρυσε πολλές «ἐκκλησίες»!

β) Ὁ Νεομερολογιτικός Οἰκουμενισμός λέει, ὅτι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες τῶν πολλῶν ψευδεκκλησιῶν τους εἶναι κληρικοί μέ ἀποστολική διαδοχή. Ὁ Βαρθολομαῖος λ.χ. ἀναγνωρίζει τὴν ιερωσύνη τῶν Παπικῶν, τῶν Ἀγγλικανῶν καὶ τῶν Λουθηρανῶν, τὴ στιγμή πού ὁ πάπας δέν ἀναγνωρίζει τὴν ιερωσύνη οὔτε τῶν Ἀγγλικανῶν οὔτε τῶν Λουθηρανῶν! Δηλ. στό σημεῖο αὐτό, ὁ Πάπας εἶναι «ὀρθοδόξωτερος» ἀπ' τὸν Βαρθολομαῖο!

Ἀλλά τά ἴδια λένε καὶ οἱ ψευδοπαλαιομερολογίτες οἰκουμενιστές. Λένε ὅτι ὅλοι οἱ ἐμφανιζόμενοι ὡς παλαιομερολογίτες ἱερεῖς εἶναι πραγματικοὶ κληρικοί, ἄσχετα ἂν αὐτοὺς τοὺς ἔχει καθαιρέσει ἢ Ἐκκλησία, ἢ ἔχουν χειροτονηθεῖ ἀπὸ καθηρημένους, ἢ αὐτοχειροτονήτους! Ποιοὶ εἶναι ὅμως αὐτοὶ οἱ κύριοι πού θέτουν τὸν ἑαυτό τους ὑπεράνω τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποφαίνονται ὅτι οἱ ἀποφάσεις της, μέ τίς ὁποῖες καθαιρεῖ πρῶην κληρικούς της, εἴτε γιὰ ἀνταρσία ἀπέναντί της, εἴτε γιὰ ἀπόσχισή τους, εἴτε γιὰ λόγους αἰρέσεως, εἴτε ἀκόμη γιὰ λόγους ἠθικῆς, εἶναι ἄκυρες καὶ ἀνυπόστατες;

Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἐξαπάτηση ἀπὸ τὸν διάβολο καὶ τὰ ὄργανά του, ἀπὸ τό νά θεωρεῖ κανεὶς κληρικούς καὶ ψευδοκληρικούς ὡς διαδόχους τῶν Ἀποστόλων! Καὶ σ' αὐτό ἔχει τεράστια εὐθύνη, ὁ κάθε γνήσιος Ὁρθόδοξος πού τυχόν ὑποθάλλει, ἢ ἀνέχεται τέτοιες βλάσφημες κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταστάσεις.

γ) Ὁ Νεομερολογιτικός Οἰκουμενισμός λέει ὅτι ὅλες οἱ ψευδεκκλησίες τῶν αἰρετικῶν πρέπει, ἐν ὅφει μάλιστα τῶν τόσων κινδύνων πού ἀντιμετωπίζει σήμερα ἡ ἀνθρωπότητα, νά ἐνωθοῦν σέ μιὰ νέα «Ἐκκλησία», ἢ ὁποία τάχα θά εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλλά τά ἴδια λένε καὶ οἱ ψευδοπαλαιομερολογίτες Οἰκουμενιστές. Λένε ὅτι ὅλες οἱ παλαιομερολογιτικὲς ψευδεκκλησίες, ἢ παρατάξεις,

Παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρομηταὶ τοῦ περιοδικοῦ ὅπως ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς οἰκονομικὰς τῶν ὑποχρεώσεις.

Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας δέν ἔχει ἄλλους οἰκονομικούς πόρους καὶ ἡ συνδρομὴ τῶν εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐκδοσιν αὐτῆς.

πρέπει, ἐν ᾧ τῶν κινδύνων πού ἀντιμετωπίζει σήμερα ἡ Ὁρθόδοξία στὸν κόσμο ἀπὸ τίς σκοτεινές δυνάμεις καὶ τίς αἱρέσεις, νά ἐνωθοῦν σέ μία «Ἐκκλησία»!

Θά ἐρωτήσει κανεὶς: «Εἶναι κακό τό νά θέλουμε νά ἐνωθοῦν ὅλες οἱ Παρατάξεις σέ μία «Ἐκκλησία», μέ τέτοιες προϋποθέσεις;».

Ὅσο εἶναι κακό τό νά ἐνωθοῦν ὅλες οἱ ψευδεκκλησίες τῶν αἰρετικῶν, παπικῶν, προτεσταντῶν κ.λπ. σέ μία «ἐκκλησία» πού τάχα θά εἶναι ἡ «Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ», ἄλλο τόσο εἶναι κακό καί τό νά ἐνωθοῦν οἱ ψευδεκκλησίες μέ τήν ἀληθῆ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ψευδεκκλησίες καί πραγματική Ἐκκλησία δέν εἶναι τό ἴδιο πράγμα. Οὔτε ψευδοκληρικοί καί κανονικοί κληρικοί εἶναι τό ἴδιο πράγμα. Γι' αὐτό δέν μπορεῖ νά γίνη τέτοια ἔνωση, ἐκτός καί ἂν συμβεῖ ἓνα ἀπὸ τά ἐξῆς δύο ἐνδεχόμενα:

Ἡ οἱ ψευδεκκλησίες αὐτές παύσουν νά δηλώνουν ὅτι εἶναι Ἐκκλησία, δηλ. νά ἀναγνωρίσουν ὅτι δέν εἶναι τίποτε, ὅτι δέν ἔχουν ἀποστολική διαδοχή, δέν ἔχουν ἱερωσύνη, δέν σώζουν καί γι' αὐτό θέλουν τά μέλη τους νά ἐνταχθοῦν στήν ἀληθινή Ἐκκλησία.

Ἡ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καταστεῖ κι' αὐτή ψευδεκκλησία! Αὐτό ὅμως εἶναι βλάσφημο καί ἀπαράδεκτο.

Δέν ὑπάρχει λοιπόν, δυνατότητα ν' ἀναγνωρισθοῦν οἱ διάφορες παρατάξεις, ἢ ψευδεκκλησίες καθηρημένων, ἢ ἀχειροτονήτων κληρικῶν, ὡς πραγματικές ἐκκλησίες γιὰ νά μπορεῖ νά γίνη ἡ ἔνωση μαζί τους. Ἄν στίς τάξεις αὐτῶν τῶν ψευδεκκλησιῶν ὑπάρχουν κάποιοι πού ἔχουν ξαναβρεῖ τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ καί ἔρθουν «εἰς ἑαυτόν», ἅς ἐκδηλώσουν τήν συντριβή καί μετάνοιά τους. Ἡ Ἐκκλησία θά τοὺς δεχθεῖ μέ ἰδιαίτερη χαρά, ἀλλά πάντα σύμφωνα μέ ὅσα διακελεύουν οἱ ἱεροὶ κανόνες.

Ὁ Ὁρθόδοξος πιστός ὀφείλει, ὅπως λέει ὁ Μ. Βασίλειος, νά προσεύχεται νά ἐπανέλθει στήν Ἐκκλησία κάθε πεπλανημένος. Ἀκόμη καί ὅταν ἡ Ἐκκλησία δέχεται νά συζητήσῃ τί τήν χωρίζει ἀπὸ ἓνα ἢ περισσότερα ἄτομα πού εἶναι μακριὰ της, συζητεῖ ὄχι μέ «Ἐκκλησίες» ἀλλά μέ ἄτομα, ἢ ὁμάδες ἀτόμων πού ἔχουν ἀποσχισθεῖ.

Ὅσο εἶναι ἐπικίνδυνος ὁ Νεοημερολογιτικὸς Οἰκουμενισμός, ἄλλο τόσο καί περισσότερο, εἶναι ὁ ψευδοπαλαιοημερολογιτικὸς! Ἐάν θέλουμε νά εἴμεθα πιστευτοὶ ἀπὸ τοὺς καινοτόμους, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ πραγματική Ὁρθό-

δοξη Ἐκκλησία, ὀφείλουμε νά ἀγωνιζόμαστε ὄχι μόνο κατὰ τοῦ Νεοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀλλά καί κατὰ τοῦ ψευδοπαλαιοημερολογιτικοῦ τοιούτου. Τότε μόνον θά ἔχουμε τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

6. Κήρυκες τοῦ ψευδοπαλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὑπάρχουν σήμερα ἄρκετοί. Ἀκόμη καί στό χωρὸ τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὑπάρχουν, δυστυχῶς, ἔντυπα τά ὁποῖα προπαγανδίζουν αὐτές τίς κακὸδοξες καί πεπλανημένες ιδέες καί ἀπόψεις, προβάλλοντας καθηρημένους ρασοφόρους, ὡς κανονικούς ἀρχιερεῖς, ἢ ἱερεῖς. Ἔτσι, προκαλοῦν σύγχυση στὸν πιστὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι ἐνεργοῦν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, βλάπτουν ἀνεπανόρθωτα τήν Ἐκκλησία καί ἀποτελοῦν πραγματικὸ κίνδυνο γιὰ τήν Ὁρθόδοξία. Γι' αὐτό τά ἄτομα αὐτά πρέπει νά ἀπομονώνονται.

Πρόσφατα περιῆλθε στὰ χέρια μας ἓνα τέτοιο ἔντυπο, πού ἐκδίδει κάποιος κύριος Κορολῆς, μέ τήν ἐπιγραφή «Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου». Σ' αὐτό παρατίθεται πίνακας ὑπερεβδομήκοντα «ἐπισκόπων», τοὺς ὁποίους τό ἐν λόγω ἔντυπο θεωρεῖ ὅλους κανονικούς, μόνο καί μόνο γιατί ὑποτίθεται ὅτι ἀκολουθοῦν τό Παλαιὸ ἡμερολόγιο! Ἔτσι, χωρὶς νά τό λέει, συνιστᾷ στοὺς Παλαιοημερολογίτες νά ἔχουν κοινωνία μαζί τους. Ὁ συντάκτης τοῦ ἐντύπου αὐτοῦ κ. Κορολῆς, παραθέτει μάλιστα καί μία γνώμη τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος λέγει: «Τί οὖν; φησί· πάντας ὁ Θεὸς χειροτονεῖ, καί τοὺς ἀναξίους; Πάντας μὲν ὁ Θεὸς οὐ χειροτονεῖ, διὰ πάντων δέ Αὐτὸς ἐνεργεῖ εἰ καὶ αὐτοὶ εἶεν ἀνάξιοι, διὰ τό σωθῆναι τὸν λαόν».

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μέ ὅσα λέγει ἀνωτέρω δέν νομοθετεῖ ὅτι οἱ ἀνάξιοι κληρικοὶ μεταδίδουν τήν χάριν τῶν μυστηρίων! Χάριν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ὅμως, ὁ ὁποῖος δέν μπορεῖ νά γνωρίζει τά κρυπτά τῆς καρδίας κάθε κληρικοῦ, γιὰ νά μπορεῖ νά ἀποφεύγει τοὺς ἀναξίους, δέχεται ὅτι ὁ Θεὸς ἐνεργεῖ οἰκονομικῶς γιὰ τήν σωτηρία τους. Δηλαδή ἡ γνώμη αὐτὴ ἔχει δύο παραμέτρους.

Πρῶτον, ὁ ἅγιος ἐν προκειμένῳ δέν ὁμιλεῖ γιὰ τό τί πρέπει νά κάνει ἓνας πιστός, ὅταν ὁ κληρικός εἶναι δεδηλωμένος ἀνάξιος, διότι τό θέμα αὐτό ἐπιλύει ὁ 31ος Ἀποστολικὸς Κανόνας, ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλει γιὰ λόγους «εὐσεβείας καί δικαιοσύνης» τήν παύση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μαζί του.

Καί δεύτερον, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀναφέρεται σέ ἀναξίους μὲν, ἀλλὰ χειροτονημένους ἀπὸ κανονικοὺς ἐπισκόπους, κληρικούς, ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, κι' ὅχι σέ κληρικούς ψευδεκκλησιῶν πού εἶναι καθηρημένοι, ἢ ἀχειροτόνητοι. Δηλαδή, κατὰ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη Χρυσόστομο μπορεῖ ἓνα ἄτομο νά ἔλαβε χειροτονίαν ἐξ ἀνθρώπων, ἀπὸ κανονικό δηλαδή ἐπίσκοπο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, νά μὴν ἔλαβε ὅμως καί τὴν χειροτονία τοῦ ἀπὸ τὸν Θεό, ἡ ὁποία εἶναι ἡ κάθοδος σ' αὐτόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σέ μία νέα προσωπική Πεντηκοστή. Κι αὐτὸ συμβαίνει μέ τὰ ἀνάξια πρόσωπα, πού χειροτονοῦνται κληρικοί. Καί τὰ ἀνάξια αὐτὰ πρόσωπα, πού ἔλαβαν μὲν χειροτονίαν ἐξ ἀνθρώπων, ὅχι ὅμως καί ἐκ Θεοῦ, κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην Χρυσόστομον, μεταδίδουν τὴν χάρη τῶν μυστηρίων, γιατί δέν εἶναι δυνατόν κάθε πιστός νά γνωρίζει ποιὸς κληρικός ἔχει ἢ ὅχι τὴν χειροτονίαν τοῦ Θεοῦ, δηλαδή εἶναι ἄξιος ἢ ἀνάξιος. Ὅμως ὅταν ὁ πιστός γνωρίζει ὅτι κάποιος κληρικός, καί ἐντὸς Ἐκκλησίας ἀκόμη, εἶναι ἀνάξιος, δύναται νά ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτόν.

Μπορεῖ ὠρισμένοι ψευδοπαλαιοημερολογίτες νά μὴ θέλουν νά ἀκούσουν γιά καθαιρέσεις ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ἀναξίων κληρικῶν, ἴσως γιά νά μὴν αἰσθάνονται οἱ ἴδιοι ἐνοχές. Πρῶτος ὅμως, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος δέχεται ὡς ἐγκυρες καί ὑποστατές τέτοιες καθαιρέσεις, ἀφοῦ ὁ

ἴδιος σέ μία περιοδεία τοῦ στὴν Μ. Ἀσία καθήρεσε πλειάδα ἀναξίων Ἐπισκόπων. Εἶναι δυνατόν λοιπόν, νά ὑποστηρίξει κανεῖς ὅτι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, πιστεύει ὅτι καί μετὰ τὴν καθαίρεση ὅσων Ἐπισκόπων καθήρεσε, ἐνεργεῖ ὁ Θεός τὰ μυστήριά τους, ἂν ὑποθέσουμε ὅτι τὰ ἄτομα αὐτὰ εἶχαν τὴν ἀσυνειδησία πού ἔχουν ὀρισμένοι σημερινοὶ καθηρημένοι νά ἱεουργοῦν καί μετὰ τὴν καθαίρεσή τους; Ἀσφαλῶς ὅχι!

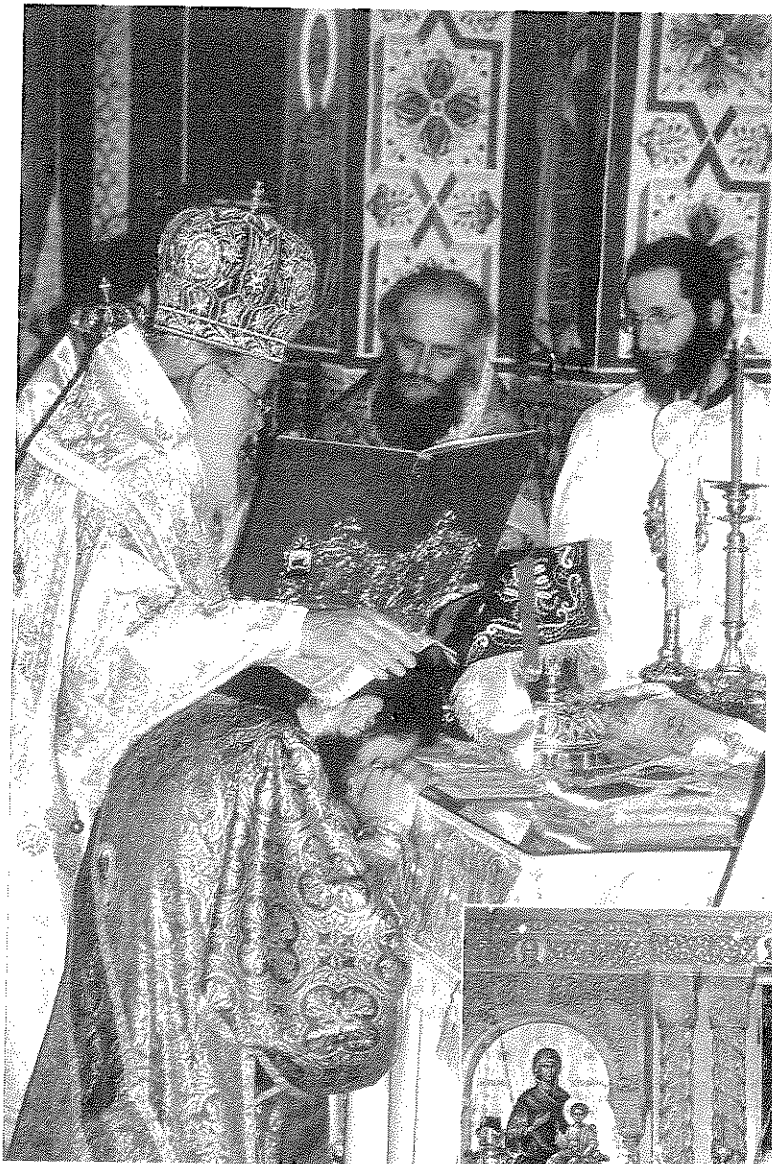
Νά λοιπόν πού ὁδηγεῖ ὁ κατάκριτος παλαιοημερολογιτικός Οἰκουμενισμός. Ὡς ἐκ τούτου ἡ εὐθύνη κάθε πιστοῦ πού ἔχει κοινωνία μέ ψευδεκκλησίες, ἢ ψευδοπαλαιοημερολογίτες κληρικούς εἶναι τεραστία, πέραν τοῦ ὅτι οἱ ἱεροὶ κανόνες κολάζουν αὐστηρώτατα μέ ἀφορισμό, ὅσους τολμοῦν νά λάβουν τέτοια «εὐλογία»! Ἀλλά, καί ὅλοι μας, θά εἴμεθα ἀναπολόγητοι ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως, ἂν δέν ἀντισταθοῦμε μέ ὅλες τίς δυνάμεις μας κατὰ τοῦ νέου αὐτοῦ τύπου Οἰκουμενισμοῦ, ὅπως ἀντεστάθησαν τό 1924 οἱ πατέρες μας, οἱ ὁποῖοι μᾶς παρέδωσαν ἀσινὴ καί ἀκέραιη τὴν Ὁρθοδοξία, μέ τὴν ἐντολή κι εὐθύνη νά τὴν παραδώσουμε κι ἐμεῖς ἀλώβητη καί ἀπαραχάρακτη στοὺς ἀπογόνους μας ἂν θέλουμε νά συνεχίσει νά ὑπάρχει ἡ ὀρθή πίστη στὸν κόσμον μέχρι τῆ δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσία.

«Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

Ἀπὸ τὴν προσκληνυματικὴν ἐκδρομὴν τὴν ὁποίαν διοργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολις Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καί Σαλαμίνας εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους (18-30 Ἰουλίου). Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος κ. Γερώντιος κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἁγιασμοῦ εἰς τὸν Ἰορδάνην.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Χειροτονία Ίερομονάχου

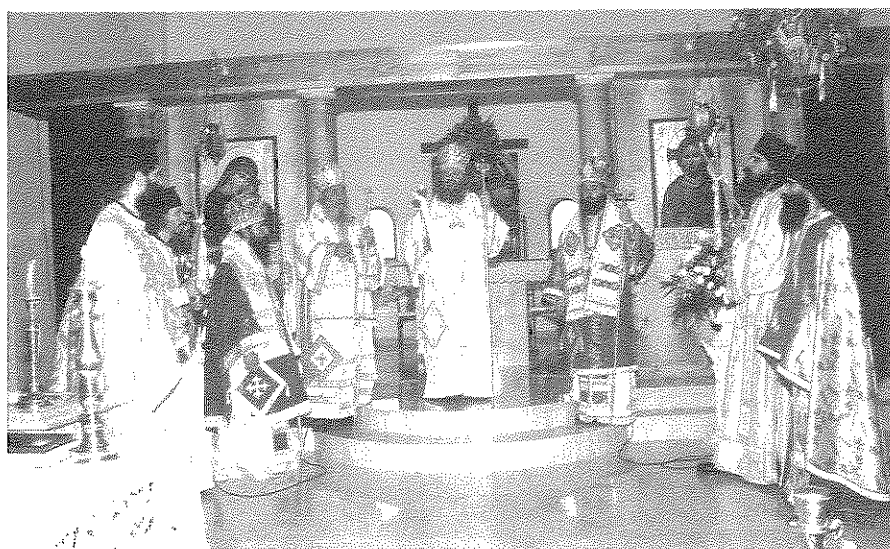
Τήν Κυριακή 21 Αύγουστου (Ο.Ε.) εἰς τήν Ἱ. Μονήν Παναχράντου Μεγάρων ἐχειροτονήθη ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Χρυσοστόμου ὁ π. Γρηγόριος Ἰωακειμίδης ἐκ τοῦ Κελλίου Ἁγίου Γεώργιος Κερασιᾶς Ἀγίου Ὁρους. Τήν προηγουμένην εἶχε χειροτονηθεῖ Ἱεροδιάκονος εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγίου Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας ἐπίσης ὑπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Εἰς τήν χειροτονίαν παρευρέθη καί ὁ καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου κ. Μεθόδιος.

Ὁ Μακαριώτατος ἐκφωνῶν τό ᾠξιος!

«Ἡ θεία χάρις ἡ πάντοτε
τά ἀσθενῆ θεραπεύουσα
καί τά ἐλλείποντα
ἀναπληροῦσα
προχειρίζεται Γρηγόριον
τόν εὐλαδέστατον
Διάκονον
εἰς Πρεσβύτερον».

Πολυαρχιερατικόν
συλλείτουργον
εἰς τόν Καθεδρικόν Ναόν
Ἁγίας Μαρκέλλης Ἀστορίας
(8/21 Μαΐου). Μετείχον
οἱ Ἀρχιερεῖς
Ἀχάϊας κ. Καλλίνικος,
Ἀμερικῆς κ. Παῦλος,
Πειραιῶς κ. Γερόντιος καί
Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος.

Οἱ προαναφερθέντες
Ἀρχιερεῖς εἰς τόν προαύλιον
τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱεροῦ
Ναοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου Λόνγκ
Ἰιλαντ Ἑνωμένων Πολιτειῶν
(14/27 Μαΐου)

Ἀπό τή λιτάνευσιν
τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος
τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου
κατά τήν προαναφερθεῖσαν
πανήγυριν.

*Ἐκδήλωσης
διὰ τὴν γενοκτονίαν τῶν Ποντίων
(Ἀσπρόπυργος 6/19 Μαΐου).
Παρέστησαν ὁ ἐπιχώριος
Ἐπίσκοπος Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας
κ. Χρυσόστομος,
ὁ Ἐπίσκοπος Πειραιῶς καὶ
Σαλαμίνας κ. Γερόντιος,
ὁ Νομάρχης Δυτ. Ἀττικῆς,
ὁ Δήμαρχος Ἀσπρόπυργου καὶ
αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς περιοχῆς*

*Τὴν πανήγυριν
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος
Ἀσπρόπυργου ἐλάμπρυνεν ἐφέτος
διὰ τῆς παρουσίας του
ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος
κ. Χρυσόστομος
ὁ ὁποῖος διακρίνεται ἐν μέσῳ
τοῦ Ἱερατείου. Εἰς τὸ ἄκρον δεξιὰ
ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ π. Ἡλίας*

*Ἀπὸ τὴν πανήγυριν
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ
Ἀγίας Μαρίνης
Καλλιπόλεως Πειραιῶς
τὴν 17/30 Ἰουλίου.
Διακρίνεται ὁ ἐπιχώριος
Ἐπίσκοπος Πειραιῶς καὶ
Σαλαμίνας κ. Γερόντιος
καὶ οἱ ἱερεῖς:
π. Γεώργιος καὶ
π. Νεόφυτος
ὁ καὶ ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ.*

Ἀπό τήν πανήγυριν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ εἰς τήν κωμόπολιν Βερδικούσσαν Λαρίσης τήν 20ήν Ἰουλίου 2000. Διακρίνονται οἱ ἀρχιερεῖς Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλος Καραῖσκος καί ὁ ἐφημέριος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ π. Ἀθανάσιος Τσιότρας.

Εἰς τήν πανήγυριν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος (22 Ἰουλίου) ἐν Ἀστορίᾳ Ἠνωμένων Πολιτειῶν παρευρέθησαν ἐκτός τοῦ Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Παύλου καί οἱ ἐξ Ἑλλάδος ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου ἀποσταλέντες ἀρχιερεῖς: Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος καί Μαραθῶνος κ. Φώτιος.

Τὴν 15ην Αὐγούστου ἐπανηγύρισεν ὁ Ἱ. Ναός Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Βόλῳ. Τῆς πανηγύρεως πρόεστη ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης κ. Μάξιμος (εἰς τό μέσον) συμπαραστατούμενος ἀπό τοῦς: ἱερομόναχον Γρηγόριον καί ἱεροδιάκονον Κλεόπα ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἑσφιγμένου Ἀγίου Ὁρους.

Ἀπό τὴν πανήγυριν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς, ὅπου παρενυρέθησαν οἱ ἀρχιερεῖς: Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος. Ἡ φωτογραφία ἀπό τὴν λιτάνευσιν τῆς ἱερᾶς εἰκόνος ὅπου μετείχον αἱ πολιτικά, δημοτικά καί λιμενικά ἀρχαί.

Ἐκ τῆς ἀρτοκλασίας κατὰ τὸν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐν Λουτουφί Θηβῶν τὴν 29ην Αὐγούστου (Ο.Ε.). Παρέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, ὁ ἐπίσκοπος Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος καί πλειάς ἱερέων.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ουαί ὑμῖν ὑποκριταί

Εἰς κάποιον ἔντυπον τό ὅποιον ἐκδίδει ὁμάς ψευδοκληρικῶν ἀναφέρεται ὅτι δύο φερόμενοι ὡς ἐπίσκοποι πρῶην κληρικοί τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὅποιοι μεριμνοῦν καί τυρβάζουν περί πολλά, μετέβησαν εἰς τήν ἐν Ἀμερικῇ Ἱ. Μονήν Ἀγ. Τριάδος τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς καί ἔψαλλον τρισάγιον εἰς τοὺς τάφους τῶν Ἀρχιερέων παρὰ τῶν ὁποίων ἐλάβομεν Ἐπισκοπικάς χειροτονίας πρό περίπου 40 ἐτῶν.

Εἶναι ἀπορίας ἄξιον, πῶς αὐτοί οἱ ὅποιοι ἔχαρακτήρισαν τήν ὑπαρξίν καταστατικοῦ εἰς τήν Ἐκκλησίαν μας ὡς δογματικήν παράβασιν καί διά τόν λόγον αὐτόν ἀπεσχίσθησαν ἐξ αὐτῆς, τώρα τιμοῦν καί μακαρίζουν «καταστατικούς» Ἐπισκόπους ψάλλοντες εἰς αὐτούς τρισάγιον; Διότι οἱ Ρῶσοι τῆς Διασποράς καί καταστατικόν ἔχουν καί νομικόν πρόσωπον (κάτι ἀντίστοιχον τῶν ἐν Ἑλλάδι σωματείων καί λοιπῶν μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος νομικῶν φορέων) συνέστησαν διά τήν Ἐκκλησίαν των. Οὐδεὶς ὅμως Ρῶσος ἀπεσκίρτησε ἀπὸ τήν Σύνοδόν του διά τοὺς λόγους αὐτούς, οὔτε κἂν ὑπῆρξεν ἡ παραμικρά ἀντίδρασις.

Ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος, λοιπόν, ἅς κατανοήσουν οἱ ἐναπομείναντες ὁπαδοὶ τῶν στασιαστῶν τί ἰδεολόγοι εἶναι οἱ ἡγέται των. Ὅλην τήν ἀναταραχήν τήν ἔκαμαν διά νά μιτροφορήσουν.

Ἐτερον δείγμα τῆς ὑποκρισίας τῶν προαναφερθέντων πρῶην κληρικῶν μας εἶναι, ὅτι εἰς τό σημεῖον ὅπου εὐρίσκονται οἱ τάφοι τῶν Ρώσων Ἀρχιερέων, ὅπου ἔψαλλον τό τρισάγιον ὑπάρχει ἐντοιχισμένη μαρμαρίνη ἐπιγραφή τῆς ἐπισήμου ἐπωνυμίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς «Russian Orthodox Greek Catholic Church of America» δηλ. «Ρωσική Ὁρθόδοξος Ἑλληνική Καθολικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς».

Ὅλοι ἐνθυμούμεθα τό τί ἤκουσε ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπὸ τοὺς ...δαυαροφάγους ὑπερζηλωτάς, ὅταν ἔθεσε εἰς τόν ἀείμνηστον καταστατικόν τήν ἐπωνυμίαν «Ὁρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία». Τά λεξικά καί τοὺς φιλόλογους ἐπικαλούμενοι οἱ πολέμοι τῆς εὐταξίας, ἔλεγον ὅτι δέν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Γ.Ο.Χ. νά χρησιμοποιοῦν τόν ὅρον

«καθολικός», διότι τοῦτο εἶναι τῶν παπικῶν ἐπώνυμον! Ὑψωσαν, λοιπόν, τήν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Πύρινοι λόγοι καί φαρμακερά φυλλάδια ἐκυκλοφοροῦν κατὰ τῆς νομίμου ἐκκλησιαστικῆς των ἀρχῆς διά τόν ὅρον «Ὁρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία», ὁ ὅποιος εἶναι νόμιμον κτῆμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί οὐχί τῶν αἵρετικῶν.

Πολύ θά ἠθέλαμε τώρα νά μᾶς δημοσιεύσουν τήν φωτογραφία των, νά τελοῦν τό τρισάγιον κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς τῆς ἐπισήμου ὀνομασίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς.

Ἄρα δέν τοὺς ἠνόχλησεν ἡ λέξις «Καθολικὴ» τότε; Ἡ μήπως οἱ Ρῶσοι νομιμοποιοῦνται νά χρησιμοποιοῦν τόν ὅρον «καθολικὴ» καί οἱ Ἕλληνες ὄχι; Οὐαί ἡμῖν ὑποκριταί! Ὅτι τήν Ἐκκλησίαν ἐσχίσατε δι' ἀνοήτους λόγους. Ὅσα τότε ἰσχυρίσθητε, τώρα δι' ἐνός τρισαγίου ἀνῆρέσατε.

Ποῖον ἐμπαίζουν;

Ὁ «Ἀρχιεπίσκοπος» κ. Χριστόδουλος, ἀφοῦ ἐόρτασε τήν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου ἐν Ἑλλάδι μέ τό νέον ἡμερολόγιον, μετέβη εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅπου ἐόρτασεν ἐκ νέου τήν ἰδίαν ἐορτήν. Εἰς τήν ὁμιλίαν τήν ὁποίαν ἐξεφώνησεν ἐκεῖ κατὰ τήν παραμονήν τῆς μεγάλης αὐτῆς πανηγύρεως (καί ἡ ὁποία μετεδόθη ἐκ τῶν Μ.Μ.Ε.) ὁ κ. Χριστόδουλος ἠκούσθη νά λέγει ὅτι «σήμερα μαζί μας μέ τήν στρατευσ-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νά συμμετάσχουν εἰς τά τμήματα κατάρτισεως Ἱεροψαλτῶν καί Κατηχητῶν νά ἔλθουν εἰς ἐπικοινωνίαν μέ τά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διά τήν ὀργάνωσιν τῶν τμημάτων εἰς τό τηλ. 5245137.

μένην επί γῆς Ἐκκλησίαν ἐορτάζει καί ἡ ἐν Οὐρανοῖς θριαμβεύουσα Ἐκκλησία...».

Ἐπειτα ἀπό τήν αὐθόρμητον ὁμολογίαν αὐτήν τοῦ κ. Χριστόδουλου, οἱ πιστοί τοῦ ν. ἡμερολογίου εὐλόγως ἀναρωτῶνται: «πρό 13 ἡμερῶν τί εἶχομεν ἐορτάσει; Ἄν οἱ Οὐρανοί συνεορτάζουν μέ τούς παλαιοημερολογίτες διατί ἐμεῖς νά ἀκολουθοῦμε τό νέον; Τί εἶναι προτιμότερον, νά συνεορτάζομεν μέ τούς αἱρετικούς τῆς δύσεως, ἢ μέ τήν θριαμβεύουσαν Ἐκκλησίαν;».

Τάς ἀπαντήσεις δύναται νά δώσῃ ὁ κάθε πιστός μόνος του.

Ἡ στάσις ὅμως τῶν μεγαλοσχήμων αὐτῶν ρασοφόρων, οἱ ὅποιοι ἐορτάζουν δῖς τοῦ ἔτους τάς ἀκινήτους ἐορτάς, πῶς δύναται νά χαρακτηρισθῇ; Ποῖον ἄρα ἐμπαίζουν τόν Θεόν, ἢ τούς ἀνθρώπους;

Συλλογή ὑπογραφῶν διά τό θρήσκευμα

Ἡ καινοτόμος Σύνοδος τῆς νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας, ἀναφορικῶς μέ τό ζήτημα τῶν νέων ἡλεκτρονικῶν ταυτοτήτων ἔλαβε τήν ἀπόφασιν νά προβῇ εἰς τήν διαδικασίαν συλλογῆς ὑπογραφῶν. Ἡ διαδικασία θά διαρκέσῃ ἀπό τόν Σεπτέμβριον μέχρι τόν Μάρτιον καί ἀποσκοπεῖ εἰς τήν ἐνεργοποίησιν τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου τοῦ Συντάγματος διά τήν διενέργειαν δημοψηφίσματος σχετικῶς μέ τό ἄν πρέπει νά ἀναγράφεται προαιρετικῶς τό θρήσκευμα εἰς τάς νέας ἀστυνομικάς ταυτότητας τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν.

Ὁ περιορισμός τοῦ ζητήματος μόνον στήν ἀναγραφήν, ἢ ὄχι τοῦ θρησκευματος καί ἢ ἀγνόησις ἄλλων, ὅπως ἡ ὑπαρξίς bar code μέ 666, μαγνητικῆς λωρίδος ἀγνώστου περιεχομένου, καθῶς καί ἡ μή ἀναγραφή τῆς ὑπηκοότητος, προξενεῖ εὐλογα ἐρωτηματικά εἰς τούς πιστούς.

Ὅπως ἐτονίσσαμεν εἰς τό προηγούμενον φύλλον τῆς Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ἀναγραφή τοῦ θρησκευματος δέν εἶναι τό μόνον ζητούμενον.

Ἡμεῖς οἱ Γ.Ο.Χ. θέλομεν νά ἀναγράφεται τό θρήσκευμα εἰς τήν ταυτότητά μας, ὅπως καί ἡ ὑπηκοότητα, ἀλλά ἀπαιτοῦμε νά μήν ὑπάρχει εἰς αὐτήν οὔτε bar code, οὔτε μαγνητική λωρίς, ἢ μικροκύκλωμα.

ΔΙΗΜΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΗΝΕΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 38 28 280 & 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ
† Ὁ Ἀρχαῖος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Ἀρχαῖος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
† Ὁ Πειραιῶς ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
† Ὁ Ἀττικῆς ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
† Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ δραχ. 1500
Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δολλάρια 50
Τιμή φύλλου δραχ. 100
Ἐπιστολαί, συνδρομαί καί ἐμβάσματα ἀποστέλλονται
εἰς τὰ γραφεῖα: Περιοδικόν «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας»
Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Συντάσσεται ὑπό Ἐπιτροπῆς
Τήν εὐθύνη τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων
ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικά καί μόνον οἱ συγγραφεῖς
τῶν καί ὄχι ἡ Συντακτικῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ περιοδικοῦ.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 9217 513

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως
τῆς Θεοτόκου Περιστερίου θά γίνε-
ται θεῖον κήρυγμα ὑπό τοῦ Θεοφι-
λεστάτου Ἐπισκόπου Χριστιανου-
πόλεως κ. Γρηγορίου.

Τά κηρύγματα θά γίνονται κάθε
Κυριακὴν περί ὥραν 6.00 μ.μ.